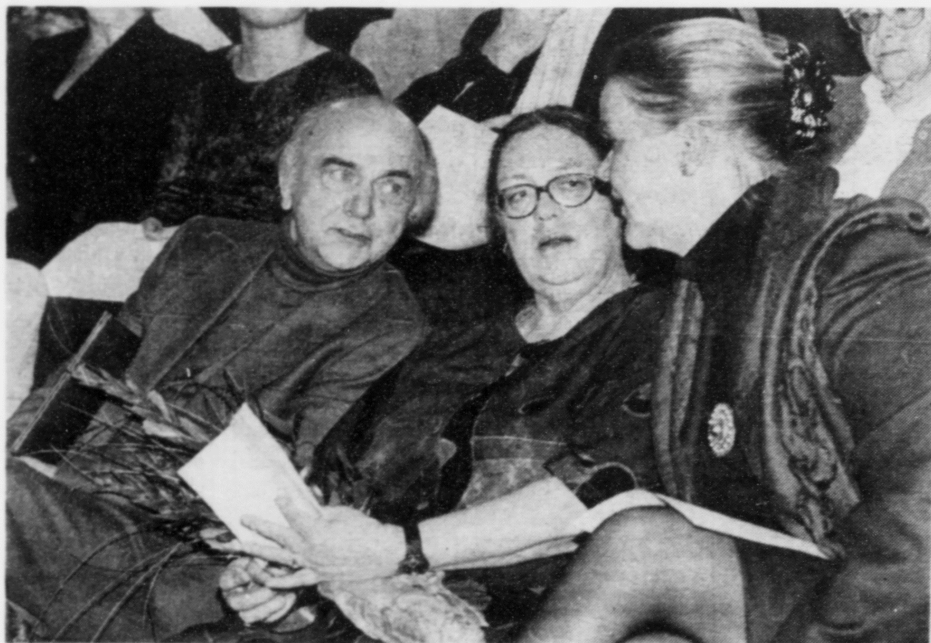

Heiðursbræv

Í takksemi
Um song og ljóð
Í týnandi neyð
Í fagnaðar fløva
Og foldar frøi

Í takksemi
At tú minti títt fólk
Á grundtreytir lívsins
Og blídni og lýdni
Og góðlætið tað
Sum ongantið svitast

hefur undirritaða nevnd gjørt av at tilnevna teg
Regin Dahl
heiðurslim í Rithøvundafelagi Føroya

Tórshavn, 5. nov. 1996.

Heðin M. Klein, Sonja Schneider, Zakarias Wang
Lydia Didriksen, Ólavur Clementsen

Regin Dahl og konan tosa
við Vibeke Larsen, ríkis-
umboðsmann

Vestmanna Sangkór undir
leiðslu av Kára Bæk syng-
ur lög eftir Regin Dahl

Regin Dahl heiðurslimir í Rithøvundafelag Føroya:

Í takksemi fyri orð í løgum og lög í orðum

*-Tað ber til at seta hana upp á hillina, men eisini at taka hana avaftur, at syngja úr henni og at undrast, ella bara at seta seg upp afturá og lýða á loyndar røddir, eisini tá ið náttin er myrk og kóld segði formaðurin í Rithøvundafelag Føroya, Heðin Klein, tá hann í Norðurlandahúsinum leyg-
ardagin umrøddi nýggju bókina, lívsverkið „Atlantsløg“. Hann segði:*

»Í ár eru runnin sexti ár, síðan ein ungur drongur, Regin Dahl æt hann, 17 ára gamal, hevði yrkingar á prenti í Varðanum, 16. bindi 1936. Ein dag sum í dag kann vera vert at geva sær frá um, at ein av hesum yrkingum nevnrir hann »Mítt tónalage«.

Tað hevur verið sagt, hvørt tað so er satt ella ikki, at Rasmus á Háskúlanum, tá ið eyguni fóru at bila, og einhvør harmaði hann, at

hann sá ikki hetta og hatta, skuldu svara heldur hvatliga: »Eg havi sæð nokk!« Nú siga tey mær frá Regini - hvørt tað nú er satt ella ikki - at hann hevur ikki gloppað bók í langsamligar tíðir. Hann sigur kanska nakað tað sama sum Rasmus: »Eg havi lisið nokk!«

Men neyvan er hann liðugur at lesa seg niður í, at undrast og gjøtla og grunda um lív og deyða og alt, sum í teimum hongur. Um úrslit av

slíkum spekingroyndum hevur hann onkuntið tikið til:

Tær liðilongu nætur
sat eg og las úr bók
og lýddi lýðin á orð
so fjar og fyrndarklók.

Nú er tað ikki eftir,
bókin sett upp á hill.
Siti og lýði á loyndarrøddir.
Náttin er lýggj og still.

Nú er so bók útkomin. Eitt lívsverk. Og tað ber til at

seta hana upp á hillina, men eisini at taka hana avaftur, at syngja úr henni og at undrast, ella bara at seta seg upp afturá og lýða á loyndar røddir, eisini tá ið náttin er myrk og kóld.

Í takksemi fyri orð í lögum og lög í orðum hevur Rithøvundafelag Føroya gjørt av at tilnevna Regin Dahl heiðurslim í felagnum hjá

okkum. Tað verður vatnað a tí skreytblaði, sum eg felagsins vegna fara nú at handa tær Regini, hiðani», segði Heðin Klein og handaði Regin Dahl Heiðursbrævið.

Regin í práti við Heðin Klein, meðan ein av hollu stuðulunum hjá Regini, Niels á Velbastað lýðir á

havn verður sagt, at 2. jóla-kvöld í 1938 spældi Regin klaver og sang føroyskar sangir við lögum, sum hann sjálvur hevði gjørt. Og hann gjørdi nógv lög, men eisini her stríddist hann við at halda ovurhondsstóru gávur sínar niðri, og tað var við at lata vera við at skrivað tey upp. Tað var heldur eingin annar sum gjørdi hetta. Nøkur fá vórðu tó varðveitt við at tey livdu á mannamunni, tí hann hevði lært nøkur fólk tey. Ein av hesum var Hanna við Høgadalsá. Nøkur fá lög vórðu skrivað niður so við og við. Men sum Regin sigur í hesi nýggju bókini: »Síðani komu tólini, stál- og onnur bænd, og so lokkaðu tey

meg til at syngja tað mesta av tí, sum enn var í geyma«. Á bandi vita vit nú um 421 lög. 410 av hesum eru tikið upp í einum studii í Keypmannahavn yvir 15 upptøkdagar frá 1973 til 1977, og var tað Mentunagrúnnur Studentafelagsins, har Niels á Velbastað var formaður, sum skipaði fyri hesum. Átta av lögnum eru bert at finna í bandasavni Útvarpsins, og trý eru bert funnin hjá Elin og Asmundi Jóhannesen. Harumframt eru onnur lög, sum vit vóna at fáa, og vón okkara er, at tey sum hava upptøkur av lögum Regins ella minnast onkur av teimum, sum vit ikki hava, koma fram við sínari vitan sum skjótast.

Tað er Marianna Clausen, ið sum Regin sigur, við sínum fína oyra hevur lurtað og skrivað niður, og hon hevur eisini valt út hesi 369, og hon sigur, at tað ikki er hent fyrr í Norðurlandum, at ein tónasetari er komin við so nógnum higartil ókendum lögum í einari bók.

Regin vit skulu takka tær fyri, at tú hevur ríkað okkara mentunarlív við hesum verkum tínum, og vóna at tín tónaverð, sum smædni títt nærur hevði forkomið, fer at vera komandi ættarlíðum til gleði og okkara fósturlandi til heiðurs» segði Zacharias Wang.

